Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі.

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: "Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J. Телеф.: BErgen 4-0237, 4-0807. Телеф. УНС: BErgen 4-1016

РІК LX. Ч. 31. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 7-го ЛЮТОГО 1952. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS No. 31. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 7, 1952. VOL. LX.

ЗАГАЛЬНИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ВИШКІЛ УХВАЛЕНИЙ В КОМІСІЇ

Вашингтон. — Комісія збройних сил Палати Репрезентантів ухвалила головні пункти законопроєкту, на підставі якого молодь, що покінчила 18 років життя, мають покликати на шість місяців для загального військового вишколу. Комісія передбачує, що тільки мала горстка конгресменів буде голосувати проти цього закону, який в засаді ухвалили в попередньому Конгресі і тільки переведення цього пляну в життя залишили наступному, тобто теперішньому Конгресові. Згідно з пляном вишкіл може початися на заклик Конгресу, або президента. Надіються, що вишкіл почнеться вже найближчого літа або осені. За поправкою голови комісії, Карла Винсона, молодь, що відбула вишкіл, переноситимуть на сім з половиною років в стан резерви, одначе до активної служби її можуть покликати тільки на підставі ухвали Конгресу. Загальний військовий вишкіл має на цілі пристособити молодь фізично до всяких потреб, тому він оснований на моральних засадах. До таких засад належить між ін. виключення вживання алькогольних напитків в таборах, в яких відбуватимуться вправи. Комісія ухвалила, що під алькогольними напитками треба розуміти такі напитки, що містять у собі більше алькоголю як пів відсотка. Краєва Комісія Вправ для Безпеки, яка складала засади вишколу, порекомендувала, щоб виключити пиття горівки і пива, що містить 3.2 відсотків алькоголю. Департамент оборони пішов так далеко, що виключив напитки з одною десятою одного відсотка алькоголю. Комісія спротивилась тому, бо тоді навіть деякі овочеві соки були б недопущені.

Сенатська комісія за скасування Пакту з Ялти в японській справі

Вашингтон. — Сенатська комісія закордонних справ одноголосно ратифікувала мировий договір з Японією і три споріднені умови в справі оборонних союзів на Пацифіку і порекомендувала повному Сенатові ратифікувати ці договори. З уваги, що Конституція вимагає три четвертини голосів, голосування в повному Сенаті передбачене щойно за три тижні. Комісія порекомендувала теж повному Сенатові, щоб він при нагоді ратифікації договору з Японією ухвалив резолюцію та заявився за скасуванням цієї частини умови з Ялти, з року 1945, в якій сказано, що острови коло Японії мається передати Совєтському Союзові.

Стаття Ікеса надрукована після його смерти

Вашингтон. — Стаття померлого секретаря внутрішніх справ, Гаролда Л. Ікеса, поміщена як „коліна" в Ню Ріпоблік", однаково критикує демократів і республіканців за толерування корупції в їх власних організаціях. У статті сказано ще між ін.: „...Ми розгорнули конгресове життя з найгірш вонючими і найгірш заржавілими сумліннями, що можна завважати на якійнебудь сторінці Конгресу Злучених Держав". У статті писав Ікес, що він мало має довір'я до переводжених слідств Конгресом. Він написав: „Радість демократів і радість республіканців (з приводу слідства) проявляється тому, що їм здається, що вони мають на замовлення матеріял для кампанії, що буде придатний для них аж до дня виборів".

Приловлена шайка фальшівників грошей у Шікаґо

Шікаґо. — Таємна Служба оголосила приловлення шайки підроблювачів грошей, що надрукувала банкнотів вартістю $3,000,000 впродовж останніх чотирьох років. Трьох затримано в тюрмі, а імени четвертого ще не розголошують, доки не буде закінчене слідство. Голова місцевої Таємної Служби Злучених Держав, Гері Анґайер каже, що злочинці друкували підроблені банкноти й бонди в друкарні братів Джеймса й Сема Сферос на Західній частині Шікаґа, а з ними співпрацював Вилієм Скалі. Його арештовано саме в хвилині, коли він мав передати фальшованих грошей вартістю $100,000 аґентові, переодягненому за босяка. Фальшували банкноти по $10 і $20.

● **Обняв урядування помічника ген. прокурора для ведення слідства над зловживанням урядовців Нюболд Морріс у Вашинґтоні.** Газети признають, що його праця почалася серед неприхильних для нього обставин.

● **Втрачено збіжеві припаси на 5-7 мільйонів дол. в наслідок нахабства приватних підприємців, що перетримують в урядових магазинах збіжжя,** признане урядом „на чорну годину". Уряд буде процесувати підприємців за зворот шкоди.

ТАЄМНІ ФОРМИ БОМБИ ВИЯВЛЕНІ СЕНАТСЬКІЙ КОМІСІЇ

Вашинґтон. — Для обґрунтування високих видатків на оборону, команда повітряних сил предложила сенатській комісії оглянути новий винахід, придуманий для переволжування бомб. Ці винаходи привезли літаком з квартири повітряного майдану Врайта-Патерсона у Дейтон, в стейті Огайо. Це складний винахід, обрахований на велику швидкість у перевезенні бомб піднебесною високістю. Одночасно з видосконалюванням винаходів ідуть вгору теж і їх кошти. Так напр. на місце бомбової системи Нордена, вагою 50 тон, придумали бомбу вагою однієї тонни, та з цим сполучені видатки зросли з дол. 8,000 до дол. 250.000. Так само на місце протилетунської рушниці, що коштувала дол. 10.000, винайдено нову рушницю з назвою „скайсвіпер" (небозмітач), контрольовану радаром, одначе її кошти досягають дол. 275.000. З уваги на такі винаходи видатки на оборону мусять зрости. Секретар оборони Ловет виявив, що вже виробляються нові воєнні літаки, що перевищають російські літаки з назвою МІҐ. Свідки на переслуханні твердили, що змагання департаменту оборони йдуть у такому напрямі, щоб унеможливити війну в майбутності, хоч би з уваги на велетенські видатки, що на них мало хто може спромогтися.

ДОКАЗ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО НАРОДОВБИВСТВА

Цю фотографію, зроблену в Катинському лісі в 1943 році, пред'явлено конґресовій комісії у Вашинґтоні, як один з доказів страшного большевицького злочину народовбивства, жертвою якого впало в цьому випадку понад 10,000 польських старшин. На фото: перевірка одної з масових могил, яку переводять (від ліва) німецький перекладчик, один німецький офіцер, полонений німцями капітан британської армії Ґілдер, полонений південно-африканський полковник Стівенсон та ще один неназваний німецький офіцер. Фотографію передав американський полковник Джан Ван Вліт, який теж взяв участь в тій перевірці.

Поляки свідками масового вбивства в Катині

Вашинґтон. — У спеціяльній конґресовій комісії зізнавали як свідки масового вбивства польських офіцерів у катинському лісі два поляки, а саме п. Ромер з університету МекҐіл у Монтреалі, і Маріон Гавляк, власник готелю в Порт Колборн, Онт. в Канаді. Обидвох візвали з Канади. Комісія хоче порекомендувати Об'єднаним Націям переслухати їх свідчення на доказ, що злочин в Катині сповнили росіяни. Обидва були свідками при розкопуванні могил небіжчиків у 1943 р. Одначе комісія має ще переслухати одного свідка, що був приявний при мордуванні польських вояків. Свідок буде замаскований під час переслухання, щоб виключити підступний напад на нього.

ПЕРЕСУВАЮТЬ ФОНДИ ПРИЗНАЧЕНІ НА ЗАКОРДОННУ ДОПОМОГУ

Вашинґтон. — Президент Труман повідомив Конґрес, що він дозволив на пересунення $478,160,000 на економічну допомогу Британії, Франції, Греції, Туреччині й Юґославії, хоч вони були призначені на військову допомогу згаданим країнам. В додатку до $300,000,000, признаних недавно на економічну допомогу Англії, президент уповажнив адміністрацію Програми Взаємної Безпеки призначити на допомогу Франції $100,000.000, Греції $10,000,000, Туреччині $25,000,000, а Юґославії $43,000,000. Попередній Конґрес ухвалив був на Програму Взаємної Безпеки $7,328,903,976, а з них мало піти на потреби европейських країн $5,940,852,457, з чого $4,818,000,000 мали бути вжиті на військові потреби, а понад один більйон на економічні справи. Президент має повновласть перенести ці фонди з одної ділянки до другої до висоти десятьох відсотків. Теперішню переміну пояснює президент арґументом, що допомога на економічні цілі принесе більші користи для військових цілей.

Фільм з картинами в трьох вимірах

Голівуд, у Каліфорнії. — Незалежний виробник, Арч Оболер, що сам пише сценарії і керує продукцією сценічних картин, оголошує, що він приступив до виробу фільми в трьох вимірах, тобто у височі, ширині й глибині. Особи й предмети на екрані виходять у природнім виді, одначе це тільки ілюзія, викликана фотографічними світлинами при допомозі двох переохресних прожекторів. Оболер каже, що такі фільми навіть дешевші ніж звичайні, бо їх робиться з самих неґативів. Вартість нових картин полягатиме в тому, що публіка буде бачити, як актори порушуються немов на правдивій театральній сцені, а не тільки як образки в кінотеатрах.

ГЕНЕРАЛЬНА АСАМБЛЕЯ ОН ЗАКІНЧИЛА СВОЮ СЕСІЮ

Париж. — Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй закінчила у вівторок після полудня свою звичайну сесію низкою кінцевих рішень та новою поразкою совєтського бльоку, ухваливши величезною більшістю голосів пропозицію, щоб відбути надзвичайну сесію в своїй головній кватирі в Ню Йорку, на випадок підписання перемир'я в Кореї, або „коли б того вимагали інші події". В користь цеї західної пропозиції голосували представники 51 країни, проти неї було п'ять совєтських голосів. На останньому засіданні Асамблеї прийшло до чергової гострої виміни слів між американським і совєтським представниками. Совєтський делеґат обвинувачував Злучені Держави, що вони впродовж цілої сесії намагалися не допустити до обговорення корейської справи, пляную чи „продовження аґресії". Рішення Генеральної Асамблеї, щоб скликати надзвичайну сесію в Ню Йорку на випадок підписання перемир'я в Кореї, або „інших подій", давало б західним державам нагоду скликати таку сесію теж у випадку, якщо б переговори в справі перемир'я розбилися та була потрібна нова акція для припинення комуністичної аґресії. Пані Елінор Рузвелт, голова американської делеґації в заступстві хворого Ворена Р. Остіна, заявила на закінчення сесії, що „ми перериваємо наради з глибокою свідомістю того, що треба ще зробити, заки мир, справедливість і воля запанують в світовій спільноті народів."

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПІЛЛЯ ДЯКУЄ УКК ЗА ДОПОМОГУ

Ню Йорк. — Український Конґресовий Комітет одержав від Ради Референтів ЗП УГВР повідомлення з видаваного підпольно в Україні бюлетеня „Бюра Інформації УГВР", випуск ч. 9, за травень 1951, в якому український революційно-визвольний рух на Рідних Землях висловлює Українському Конґресовому Комітетові Америки подяку такого змісту: „Підтверджуємо відбір допомоги для Української Повстанчої Армії в сумі 7,314 (сім тисяч триста чотирнадцять) американських долярів. За допомогу щиро дякуємо від себе і від імени всієї Воюючої України. В допомозі бачимо вияв повної солідарности УКК і всього репрезентованого ним українського громадянства США з свободолюбними повстанцями і підтримку боротьби України під керівництвом Української Головної Визвольної Ради. Дуже радіємо з цього". Листа до УКК підписали за Раду Референтів ЗП УГВР д-р Лев Ребет і Володимир Стахів. Повідомлення про цю подяку в підпольному бюлетені Українськгоо Визвольного Руху було передруковане в мюнхенській „Сучасній Україні" з 7-го січня ц. р.

УКРАЇНСЬКІ ПРОТИСОВЄТСЬКІ РЕЗОЛЮЦІЇ В КОНҐРЕСОВОМУ РЕКОРДІ

Балтимор. — Відділ Українського Конґресового Комітету повідомляє, що велика українська маніфестація, яка відбулася в цьому місті 16-го грудня м. р., не пройшла без відповідного відгуку з боку американських та союзних учасників в цій маніфестації. Сенатор О'Коннор, який виступив на маніфестації, повідомив тепер голову Відділу УКК, п. Маршала, що ухвалені на маніфестації резолюції проти комуно-російського імперіялізму та за визволення України й інших поневолених народів з-під влади Москви були втягнені до Конґресового Рекорду з дня 10-го січня, щоб в той спосіб — як пише сенатор — „подати їх до відома цілій країні". Текст резолюцій в Рекорді попереджено такими заввагами сенатора О'Коннора: „Пане Президенте: Для належної інформації подаю та прошу однодушної згоди на втягнення до Рекорду текст резолюцій, які були схвалені 650 американськими українцями Меріленду на їхній проти-совєтській маніфестації дня 16 грудня у Балтимор та в якій я мав честь брати участь. Ці резолюції, які Філія Українського Конґресового Комітету в Балтимор переслала генеральному секретареві О.Н. в Парижі та секретареві державного департаменту у Вашинґтоні, викривають російський імперіялізм як безпосередню загрозу для безпеки ЗДА і всього світу та закликають ООН і уряд ЗДА поробити рішучі заходи проти брутальної аґресії російського комунізму. Тому, що 50% населення Совєтського Союзу становлять не-росіяни, що опинилися під совєтським пануванням в наслідок завоювання, а не свого власного бажання, ці не-російські народи творять могутнє джерело для вільного світу в його боротьбі проти комунізму. Резолюції мерілендських українців є доказом почувань тих завойованих народів проти їхніх совєтських гнобителів". Тому, що не було жадного спротиву, резолюції втягнено до Рекорду в цілості.

Відділ УКК в Балтимор одержав теж низку інших відгомонів на маніфестацію, м. і. листи з признаннями від конґресмена Девероу, від Конґресмена Керстена, від мерілендського відділу „Походу за Волю" та інші.

● **Новонароджена дитина стала спонсором для свого батька** при допущенні його на постійний побут в Америці. Це сталося в родині німця Летмара Отто, що втік з корабля і скривався три роки в околиці Ню Йорку, заки його вислідила іміґраційна влада і призначила на депортацію. Після народження дитини влада залишила його в спокою.

НА ЕКРАНІ ПОДІЙ

● Совєтський Союз, точніше Кремль, почав і продовжує інтенсивну кампанію за здобуття Індії для комунізму і його імперіялістичних цілей — стверджують в західних дипломатичних колах. Деякі комуністичні лідери заповідають, що Індія впродовж найближчих 5 років вже буде червона. Проте, західні знавці азійських справ доказують, що дотеперішні зусилля Кремля в цьому напрямку не мали багато успіхів, хоча почалися в дуже вигідному для Москви часі, бо під час перших демократичних виборів в Індії. Західні аліянти оправдано були затривожені величезною совєтською виставкою на Міжнародному Промисловому Базарі в Бомбаю, як і хитрим совєтським виступом в користь Індії в кашмірському спорі в ОН. Але це не перешкодило індійському урядові відкинути совєтські пропозиції обміну індійських сирих матеріялів за совєтське індустріяльне устаткування. Індійська преса теж пригадала Совєтам дивну обставину, що вони чотири роки мовчали в справі індійських претенсій до Кашміру. Теж комуністична метушня в теперішніх виборах не дала комуністам жодного реального успіху, натомість причинилася до консолідації не-комуністичних партій. В західних колах вважають, що ці обставини можуть швидко переконати Москву щодо безвиглядности політичного здобуття Індії і тоді вона готова почати практичну підготовку до аґресії, використовуючи до цього свою п'яту колону в Індії, подібно як це зроблено з Китаєм.

● Західні аліянти виявляють розчарування і огірчення з приводу останніх німецьких застережень щодо участи в західно-европейській обороні. Як ціну за ту участь, Німеччина домагається Саарщини і членства в Організації Північно-Атлантійського Пакту. З аліянтських коментарів на цю тему можна вносити, що Німеччина своїми домаганнями може легко перейти межу і аліянти змінять своє відношення до неї, але в цілком іншому напрямку, ніж вона того бажала б собі. Ця справа буде предметом нарад Атлантійської Ради, яка вже в наступному тижні збереться в столиці Португалії, Лісбоні.

● Іранський уряд виконав свою погрозу та видав розпорядок про закриття всіх чужих інформаційних і культурних установ поза Теґераном. Це відноситься однаково до західних, як і совєтських інституцій.

● Полковник Джан Г. ван Вліт, зізнаючи перед конґресовою комісією в справі масового вбивства польських офіцерів в Катинському лісі, заявив, що для нього тепер немає жодного сумніву, що злочин поповнили Совєти. Полк. ван Вліт є автором окремого обширного звідомлення в цій справі, яке „зникло" з архівів державного департаменту.

ПОМЕР КОРОЛЬ БРИТАНІЇ, ЮРІЙ VI.

Лондон, 6. лютого. (Радіом). — Сьогодні вранці помер король Британії, Юрій VI. Смерть короля була великою несподіванкою в світі і великим потрясенням для народів британської спільноти, бо хоча минулого року король перебув важку операцію легенів, проте його здоров'я постійно поліпшувалося і недавно він вже взяв участь в ловах. Після смерти короля на престіл Британії вступає тепер вже королева Єлисавета, що з своїм чоловіком, герцогом Единбурґу, є в подорожі по британських країнах, зупинившись в Східній Африці. Передбачується, що Елисавета негайно вернеться до Англії, щоб перебрати королівську владу. Місце престолонаслідника займає принц Чарлз, три-річний син Елисавети.

НОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ЧЕРВОНИХ В КОРЕЇ

Токіо. — Комуністичні представники на переговорах в Панмунджом в справі перемир'я запропонували вчора на пленарній сесії обох делеґацій, щоб впродовж 90 днів після підписання перемир'я була скликана політична конференція, яка вирішила б справу евакуації чужих військ з корейської території та обговорила „всі інші питання, зв'язані з миром в Кореї". Комуністичні пропозиції видвигнено у формі рекомендацій для урядів воюючих країн. З'ясовуючи цілі своїх пропозицій, голова комуністичної делеґації заявив, що „мирне полагодження корейського питання вимагає рівночасної розв'язки трьох інших проблем, зв'язаних зі справою Кореї", додаючи, що тільки „після рівночасної розв'язки тих проблем може бути встановлений мир в Кореї". В червоних пропозиціях не сказано, в якому місті мали б відбутися рекомендовані політичні наради, як теж не з'ясовано докладніше самих питань, що мали б бути на порядку нарад. Проте, з поодиноких фраз комуністичної рекомендації можна вносити, що комуністи намагаються домогтися формального визнання західними аліянтами урядів червоного Китаю і Північної Кореї та приняти їх до Об'єднаних Націй. Між іншим, у вчорашній комуністичній заяві вперше згадано на цих переговорах „уряд Народної Китайської Республіки", хоча в усіх дотеперішніх розмовах говорено тільки про „народно-китайських добровольців". Аліянтські представники пообіцяли розглянути комуністичні пропозиції, заповідаючи, що через свого зв'язкового вони повідомлять комуністичну делеґацію про час, коли мала б відбутися чергова пленарна сесія для обговорення кінцевих точок на порядку нарад.

Озброєння Англії коштуватиме $ 1,400,000,000 більше

Лондон. — Прем'єр Винстон Черчил повідомив вчора в Палаті Громад, що виконання програми оборони країни коштуватиме 500,000,000 фунтів стерлінґів (1,400,000,000 долярів на американські гроші) більше ніж це передбачувано та що воно теж не зможе бути виконане впродовж передбачуваних трьох роках. Прем'єр, відповідаючи на запити депутатів, не міг точніше означити, на який час виконання програми запізниться, але заявив, що консервативний уряд доложить усіх зусиль, щоб її виконати якнайшвидше. Черчил теж відкинув опозиційні пропозиції, щоб видатки на оборону обмежити до попереднього пляну і не збільшувати.

Бельгійський сенат апробував плян Шумана

Брюсель. — Бельгійський сенат апробував вчора Плян Шумана, який передбачує злиття вугільної і стальної індустрій шістьох західно-европейських країн. В користь пляну голосувало 102 сенатори, чотири сенатори, в цьому три комуністичні, голосували проти нього, а 58 сенаторів, в цьому 56 соціялістичних, — здержались від голосування. Для ратифікації пляну потрібна ще апробата нижчої палати парляменту, в якій обговорення цеї справи відбудеться в найближчих днях. Здержання від голосування соціялістичних сенаторів було несподіванкою, бо досі вони засадничо піддержували цей плян.

Уряд Франції домагається від парляменту заяви довір'я

Париж. — Французький прем'єр Едґар Фор поставив Національній Асамблеї формальне домагання, щоб вона перевела голосування та ухвалила урядові довір'я в справі обговорення проблеми мінімальної заробітної платні. Голосування має відбутися в четвер. Досі ще не було випадку, щоби уряд домагався заяви довір'я в справі порядку нарад, але прем'єр Фор заявив, що з цим зв'язані ще інші справи, яких не можна розглядати без окремої заяви довір'я для уряду. Фор видвигнув своє домагання після того, як парляментарний комітет праці відкинув більшістю 17 голосів проти 15 прохання уряду, щоб законопроєкт в справі мінімальної заробітної платні поставити на перше місце в теперішніх нарадах Асамблеї.

НІМЕЦЬКІ ПАРТІЇ ПІДТРИМУЮТЬ ДОМАГАННЯ РІВНОПРАВНОСТИ

Бонн, Німеччина. — Становище німецького федерального уряду в справі німецької участи в спільній европейській обороні тільки за ціну повної рівноправности Німеччини в Европі, має безсумнівну підтримку великої більшости німецького населення. Найбільша християнсько-демократична партія канцлера Аденауера вже заявилася в цій справі. Таке саме становище заняла тепер друга з черги найбільша партія в урядовій коаліції, Партія Вільних Демократів, проголошуючи в своїй офіціяльній пресовій службі, що уряд може погодитися на свою участь в европейській обороні тільки тоді, коли Західній Німеччині будуть признані повні права між іншими учасниками оборонного союзу. До головних вимог Німеччини належить домагання, щоб Саарщина була прилучена до Німеччини та щоб Німеччина була включена в Атлантійський Пакт на правах партнера. Вільні демократи рівночасно висловлюють побоювання, що аліянти намагаються вдержати теперішній окупаційний стан з поділом Німеччини на дві частини і дальше грати ролю „перевиховників німецької нації".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75
В Джерзі Сіті і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$12.00	One year	$12.00
На пів року	$ 6.50	Six months	$ 6.50
На три місяці	$ 3.50	Three months	$ 3.50

За кожну зміну адреси платиться 10 центів

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

МОРАЛЬНА ПЕРЕМОГА

Генеральна Асамблея Об'єднаних Націй закінчила свою сесію в Парижі повною моральною перемогою Заходу, що виявилось однаково, як в самих нарадах, так і в усіх важливіших рішеннях. В протилежності до попередніх сесій, совєтські делегати в Парижі цим разом були ввесь час вже не в наступі, але в дефензиві, цілком втративши ініціятиву в користь Заходу. Правда, вони повторювали свої обвинувачення, але з ними вільний світ вже давно познайомився і призвичаївся до них. Цим разом вони вже не викликували жадного враження і часто навіть жадної реакції. З другого боку, цим разом більше ніж на попередніх сесіях виявлялася солідарність вільного світу у важливіших справах.

До найважливіших рішень Генеральної Асамблеї, які цілком виразно дали західним країнам моральну перемогу, треба зарахувати головно прийняття Пляну Ачесона та останнє рішення в справі Кореї.

Принявши Плян Ачесона відносно колективної безпеки, Генеральна Асамблея зобов'язала всіх членів, щоб вони вдержували на поготові збройні сили для вжитку на перший заклик Асамблеї для акції проти нової аґресії, якщоб така заіснувала. В такій акції були б використанні теж оборонні сили реґіональних військових союзів, в роді Атлантійського Пакту. В рямках того пляну принято теж західну пропозицію щодо створення окремої комісії, завданням якої буде акція для контрольованого обмеження збросиь, включно із забороною атомової зброї.

В другому випадку Генеральна Асамблея відкинула більшістю 51 голосу проти 5 совєтських пропозицію совєтського представника, щоб дальші переговори в справі перемир'я в Кореї перенести до Ради Безпеки, де Совєти мають право спротиву і де вони могли б відповідно капіталізувати для себе та своїх імперіялістичних цілей азійські проблеми. Рішення Генеральної Асамблеї в цій справі тим важливіше, що в користь Заходу голосували теж всі азійські і арабські представники одним солідарним бльоком.

Це нодинокі рішення в користь Заходу і до них можна б додати багато інших. Усі совєтські виступи і навіть погрози, що таке становище Заходу рівнозначне з третьою світовою війною, вже нікого не переконували, ані не лякали. Що більше, в цій спільній акції проти аґресії вже в далеко більшій мірі відходили на другий плян індивідуальні інтереси поодиноких країн, даючи помітну перевагу справам колективної безпеки та колективним зусиллям для вдержання миру.

На такому розвитку подій багато скористала й сама Організація Об'єднаних Націй, збільшуючи свою ролю в світових справах. Це могло статися тільки після того, як з ініціятиви західних великодержав переведено низку змін та признано більші повновласті Генеральній Асамблеї, замість постійно паралізованій совєтським спротивом Раді Безпеки.

Проте моральна перемога й успіхи Заходу в Генеральній Асамблеї могли бути далеко повніші і більші, якщоб вільні країни були приділили належну увагу теж справам поза залізною заслоною та якщоб Генеральна Асамблея теж визнала правду, що на довшу мету не мають значення жадні заходи безпеки, якщо світ має залишатися наполовину вільний і наполовину поневолений. Успіхи вільного світу на теперішній сесії Генеральної Асамблеї в обличчі мільйонів поневолених народів за залізною заслоною це те саме, що добрий обід для ситого в приявності вмираючого з голоду. Ухвалюючи західні пропозиції для оборони вільного світу, Генеральна Асамблея знехтувала факти розпачливої боротьби за волю поневолених. Навіть в такій яскравій справі, як національно-китайське обвинувачення, що Москва порушила договір з Китаєм, знайшлися тільки 25 країн, при 24 здержаних, які мали відвагу піднести руку і признати цю правду. Можливо, інші делеґати не підносили руки, маючи викиди совісти, що вони самі нехтують ухвалені ними ж міжнародні конвенції проти народовбивства і в обороні людських прав, бо дозволяють Москві порушувати ці права та продовжувати народовбивство в завойованих нею країнах.

Стверджуючи ці факти, треба висловити надію, що вільні країни, добившись частинної моральної перемоги на теперішній сесії Генеральної Асамблеї, використають її в майбутньому на те, щоб з більшим успіхом виступити не тільки в обороні вільних, але головно в обороні поневолених, бо цеї оборони вони найбільше потребують. Щойно тоді Об'єднані Нації виконають найбільше призначення і зроблять рішальний крок для досягнення своєї головної мети: забезпечення волі і миру для всіх.

ГАРОЛД ІКЕС

Американське життя пливе скорим темпом. Скоро забуваються тут навіть і важливі події, а ще скорше особи, ім'я яких виднів нераз довгими роками на перших сторінках найбільших газет.

Таке можна сказати і про Гаролда Л. Ікеса, що помер минулої неділі в Вашингтоні, в 77 році життя. Ще шість років тому він був секретарем внутрішніх справ. Ще донедавна ім'я його виднїло на шпальтах багатьох американських газет як автора колюмни „Мен ту мен". Проте, як мало людей знає, ким був Ікес. На становищі секретаря внутрішніх справ він осягнув рекорд, бо займав цей уряд безперервно 13 років і сам його покинув. Не годився з президентом Труманом щодо особи, яку намічено на становище секретаря фльоти і взагалі з тою атмосферою, яка запанувала в уряді по смерти Рузвелта. Мимоходом кажучи, Ікес мав часті непорозуміння і з президентом Рузвелтом і тоді теж резиґнував кількома наворотами, але Рузвелт сприймав ці резиґнації жартом і на тому звичайно кінчилося.

Та з ким Ікес не сварився, кому він не допік своїм сарказмом, своєю з'їдливістю (Вилкі, Дюї і т. п.)? Хто пам'ятає ті часи, коли змагались в уряді, а потім на шпальтах газет, такі індивідуальності як ген. Гю Джансон та Ікес? Якими епітетами вони себе тоді не обкладали! Багато було сміху з цього. Проте всі знали, що це боротьба між надзвичайно спосібними і чесними американцями, що думають про загальне добро і про нього дбають, очевидно у їхньому розумінні. Навіть завзяті вороги Ікеса, а мав він їх дуже багато, таки погоджувались, що слушно про нього говорять як про „Чесного Гарольда".

Ікес, мішаного німецько-шотляндського походження, належав до „типових" американців, що пробивались у житті власними силами, працюючи і так кінчаючи свої студії. Як їх кінчив Ікес в 1897 році в Шікаґо, не міг вийти на плятформу, щоб взяти диплом, бо мав таке старе й знищене вбрання, що стидно було в нім перед людьми показатись. Тим його молодечим життям пояснювали пізніше його політичний світогляд, його лібералізм.

З Ікесом тісно зв'язаний „Ню Діл" Рузвелта, якого він був найзавзятішим експонентом. Його „соціялістичні експерименти", як їх дехто називав, мали гострих критиків і завзятих противників. Проте не улягає сумнівові, що їх автор мав шляхетні заміри і думав про здійснювання соціяльної справедливости і рівности, як пристало на таку поступову країну, як Америка.

Виконуючи різні урядові функції й оперуючи більйонами долярів, Ікес завжди був гордий на те, що ніхто ніде не міг знайти таке в його урядуванні, що виглядало б на корупцію і не годилося з мораллю. „Це була єдина в своїм роді людина в американськім публічнім житті", заявив през. Труман дізнавшись про смерть Ікеса. Це дійсна правда.

Іван Кедрин

Чи сумерк А. Ф. Керенського?

Зайва річ повторяти те, що вже сказано у редакційній статті „Свободи" з 23. січня ц. р. — („Кістка незгоди"), проте мабуть не буде зайво заокруглити поданий там образ теперішнього стану метушні еміґрантсько-московських кіл жменею ближчих подробиць і нових інформацій. Ото ж, хоч у згаданій статті говориться про Американський Комітет Визволення Народів Росії (у Ню Йорку) і частинно про його склад, то варта підкреслити, що ледве чи з усієї акції самих російських політичних діячів вийшло б щось, коли б не саме той Американський Комітет і його фонди. Таким чином, хоч правильно Редакція „Свободи" окреслила змагання московської еміґрації до об'єднання, як явище природне і логічне, то розсвареність та організаційна розпорошеність й ідеологічна розтіч московської еміґрації були (і подекуди далі є) такі великі, що треба було саме поштовху від американців, американського натиску і американських грошей, щоб довести до тої московсько-еміґраційної консолідації, що відома під назвою СОНР-у (Совет Освобождения Народов Россії). І саме на тлі такої ситуації, такої ініціятивної і провідної ролі названого Американського Комітету, стає ясно, що гострий конфлікт між отим Комітетом і СОНР-ом грозить провалом всієї тієї консолідації. Про це саме говорить проречисто Гері Шварц у „Ню Йорк Таймс-і" з 20-го січня, коли він пише про „поважні труднощі, що кажуть налягати на зміну тактики". Ці „труднощі" існували, видно, вже від довшого часу, аленазверх вони виявились у цілій низці гостро-полемічних пресових виступів. 8-го грудня минулого року у „Новому Русскому Слові" надруковано розмову з европейським представником американського Комітету, Ісааком (Айзеком) Дон Левіном, який висловив виразне невдоволення тактикою СОНР-у в цілості, зокрема п. Керенського, при чому — як потім стверджує сам Керенський, І. Дон. Левін висловлював не власні думки, а погляд всього Американського Комітету. У відповідь І. Дон Левінові і в оборону СОНР-у А. Ф. Керенський помістив у тому ж „Новому Русскому Слові" з 30. грудня м. р. велику статтю „Що сталося у Вісбадені і Мюнхені", закидаючи Дон Левінові просто фальшування фактів, особливо у пункті про переговори з національностями „Росії". Айзек (так він сам підписується) Дон Левін не змовчав і вислав довгу телеграму до Редакції „Н. Р. Слова" (число з 8. січня ц. р.), піддержуючи свої твердження та заявляючи, що докладніше не вдасться в дискусію тільки тому, щоб не давати жиру совєтській пропаґанді. Але й Керенський не змовчав і в числі „Н. Р. Слова з 10. січня ц. р. масмо знову його обвинувачення під адресою І. Дон Левіна, що той представник Американського Комітету не читає, видно, офіційного Бюлетеня СОНР-у „Освобожденіє" і невірно інформує нюйоркську централю про дії СОНР-у. З обидвох боків посипались епітети про орудування видумками і фальшування правди.

У чому суть спорів? Нема ніякого сумніву, що вони крутяться довкола питання порозуміння СОНР-у із не-московськими народами з російської давньої і теперішньої тюрми народів, про підхід до тих народів і про плятформу СОНР-у у національній проблемі. Однак виразно ні А. Ф. Керенський ані І. Дон Левін про це не говорять, — не виявив теж цього А. Ф. Керенський у свому заклику „до всіх чесних росіян" бойкотувати Американський Комітет, не каже про це теж Гері Шварц. Однак можна, на підставі всієї цієї прилюдної дискусії і наших власних інформацій про історію Американського Комітету та СОНР-у твердити, що Американський Комітет — теж не з власної волі, а під натиском від вищих американських офіційних чинників рішив змінити тактику у відношенні до не-московських народів, ставлючись до них надалі рівнорядніше з москалями, як було досі, — а СОНР, зокрема А. Ф. Керенський, змінити тієї тактики не хочуть. Досі ця тактика полягала в тому, що спершу вся енерґія Американського Комітету була скерована тільки на цементування консолідації самої московької еміґрації. Всі не-московські народи, їхня думка і їхня доля — стояли, так би мовити, на другому пляні. Отже сам Американський Комітет переговорював б е з п о с е р е д н ь о тільки з московськими діячами і фінансував всю техніку розмов та всю пропаґанду, що зміряли до створення СОНР-у. Американський Комітт прийняв теж охоче плятформу СОНР-у про „федерацію" і — максимально — про „плебісцит" серед народів, які хотіли б „відірватись від Росії", вважаючи, що тільки така плятформа є базою для розмов із „народами Росії". (Уживаємо тут „лапок" свідомо, бо на підставі історичних прецеденсів з російською федерацією та нашого глибокого недовір'я до нинішніх лідерів всієї тієї акції, уважаємо і таку майбутню федерацію і такий евентуальний плебісцит — фікціями. (А про дикий термін „народи Росії" чудово написав грузинський діяч В. Нануашвілі у польському „Курієрі цодзєнному", Бостон, з 8. січня ц. р.). Нам відомо, що самі керівники названого Американського Комітету досить безцеремонно, щоб не вживати гострішого вислову, підходили раніше до питання: А що буде, коли офіційні і леґітимні репрезентанти не-московських народів відкинуть плятформу СОНР-у? Нам відомо, що відповіддю була якраз концепція штучного фабрикування таких „представництв", як оце вона і виявилась у творенні Гулаївщини. Зате помилилися вони — і Американський Комітет і СОНР — в одному: вони не рахувалися, що реакція не-московських народів на плятформу „федерації" і „плебісциту" буде аж така гостра, така однодушна і голосна, і що в світі дійсно буде прийматися переконання, що це американські офіційні круги піддержують своїми впливами і своїми грішми давній московський імперіялізм, відроджений у СОНР-і, що його теж створено під патронатом американців. Про це теж виразно пише Гері Шварц у „Ню Йорк Таймс-і": „У додатку до теперішніх атак на Комітет з боку деяких російських екзильних лідерів, гостро опрокидують його також деякі не-російські ґрупи, закидаючи йому, що він став інструментом „великоросійського імперіялізму" поміж еміґраціями". А всі відповідальні, тим паче офіційні, американські кола рішуче не зацікавлені в тому, щоб наслідком будь-якої акції будьяких діячів усій американській політиці причепляти марку протекторства всеросійському імперіялізмові. Відсіль і натиск на Американський Комітет і, з черги, натиск Комітету на СОНР та бунт СОНР-у проти Комітету.

Є тут ще один, дуже пікантний і мабуть таки вирішний момент в усій цій давній акції та теперішній кризі: Вперто кружляє вістка, що на зміну відношення офіційних американських кругів до Американського Комітету вплинули відповідальні керівники жидівського світу, які звернули, кому слід, увагу на те, що це зовсім не лежить в інтересах світового жидівства, щоб акцію московської еміґрації очолювали жиди, колишні уроженці Росії й України, засимільовані спершу на росіян, потім американців. Бо таким є Давід Даллін, що в „Лізі Боротьби за Народную Свободу" діяв спершу з А. Ф. Керенським, і щойно потім при розколі Ліґи відійшов від активної акції та нап'ятнував Американський Комітт, як „комісаря над російською еміґрацією". Євген Лайонс, президент Ам. Комітету, був в рр. 1923-27 віцедиректором офіційної совєтської пресової аґенції „ТАСС" у Вашингтоні (див „Who's Who", стор. 1691 за 1950/51 рр.). По нинішній день розказує, що за свого перебування в Росії він не чув про самостійницькі змагання України. Ісаак Дон Левін представник Комітету в Европі є родом із Кременчука. І хоч в отому Американському Комітеті є також 6 інших американських д і я чів-політиків, проте — саме з уваги на особи предсідника Комітету і його европейського представника, себто безпосередніх репрезентантів і керівників, увесь той Комітет набирає специфічної закраски. І це — зовсім слушно — не подобається відповідальним жидівським колам, далеким від цілей А. Ф. Керенського і всього всеросійського імперіялізму. Бо світове жидівство зовсім не зацікавлене в тому, щоб акція пп. Лайонса-Левіна-Керенського (хоч вони тепер пересвари-

(закінчення на стор. 4-тій)

Конференція Центру Вільних Професійних Союзів

(Лондон). — 25-26 січня відбулася в Лондоні чергова Конференція Вільних Професійних Союзів на Чужині. В цій конференції були представлені такі країни: Естонія, (Міхельсон), Латвія (Калнінш), Польща (Квапінський, Заремба), Румунія (Ґерман), Болгарія (Петков), Югославія (Тоналович), Україна (д-р Омелян Волинець, Ол. Барчук і проф. П. Феденко (як гість). В конференції взяли участь американські представники: Ірвінґ Бравн (від Американської Федерації Праці) і А. Деннен (Комітет для Вільної Европи). Були присутні теж представники американських посольств із Лондону і Парижу (Відділи Праці).

Конференція обговорила розширену програму праці в 1952 р. Кожній раціональній групі, приналежній до Центру, дасться можливість вести організаційну і виховну роботу серед свого народу в дусі демократії, проти комунізму і фашизму. У зв'язку з цим. Центр засновує свої відділи в Брюселі, Стокгольмі, Лондоні і в Берліні. Конференція постановила післати до американського амбасадора в Парижі меморандум про гноблення робітників під комуністичними режимами, з проханням, передати цей документ до Сесії Об'єднаних Націй. В дискусіях про діяльність Центру брали участь українські представники — д-р Волинець і проф. Феденко.

Проф. Феденко звернув увагу присутніх американців, що тільки „Голос Америки" висилає інформації українською мовою, але радіо „Вільна Европа" обмежує свою діяльність тільки так званими сателітами. Виходить, що демократичний світ добровільно обмежує вплив своєї пропаґанди на населення, поневолене комунізмом. Підчас конференції українські делеґати роздали американським представникам інформаційні сидання в чужих мовах: P. Fedenko „Ukraine, Her Struggle for Freedom" і ін. Центр Вільних Професійних Союзів на Чужині має активну допомогу могутньої Американської Федерації Праці, яка від початку комуністичної контрреволюції 1917 року не хотіла визнавати большевицького режиму і тепер лишається непримиренна супроти большевизму, як і фашизму. Підчас конференції з'явилися представники преси (Таймс, Лондон; Ню Йорк Геральд Трібюн і Ню Йорк Таймс), які поставили учасникам конференції різні питання про діяльність Центру. Конференція ухвалила при кінці своїх нарад таку резолюцію:

„Зібрання Виконавчої Ради Інтернаціонального Центру діячів Вільного Професійного Руху на Чужині, що закінчило свої наради сьогодні в Лондоні, підтверджує свою віру в успішне закінчення теперішньої боротьби, яка ведеться членами професійного руху за Залізною Заслоною проти совєтської тиранії. Ми маємо цікаві відомості з Східної Европи про зріст спротиву Праці комуністичному рабству. Робітники, члени професійних союзів, постійно залишають комуністичні партії і опановані комуністами професійні союзи, не вважаючи на груборепресивні заходи Сталінської тайної поліції. Успіх праці Міжнародного Центру діячів Вільних Професійних Союзів на Чужині за Залізною Заслоною знову підтверджується фактом, що в останніх місяцях офіційна комуністична преса нападає на діячів вільних професійних союзів з небувалою лютістю. Коли ні один відповідальний провідник не кличе до збройного спротиву комуністично-совєтським тиранам у цей час, спротив праці зробив багато для того, щоб підкопати престиж Сталінових попихачів за Залізною Заслоною і ослабити їх владу.

У світлі тих радісних фактів — саме в момент, коли поневолені народи за Залізною Заслоною починають надіятися на визволення, — треба висловити жаль, що в провідних політичних і дипломатичних колах у Західній Европі, як і в провідних органах громадської думки, розвиваються примиренські тенденції супроти диктаторського режиму Совєтської Росії. Ці тенденції можуть тільки посіяти тривогу між східно - европейськими робітниками, які будуть боятися, що готується новий „М'юнхен". Той факт, що деякі західні держави також піддержують Москву в її зусиллях добитися допущення для тоталітарних режимів російських маріонеток до Об'єднаних Націй, уб'є дух серед більшости людности, примушеної жити в рабстві за Залізною Заслоною. Тому Виконавча Рада Вільних Професійних Союзів на Чужині закликає членів Професійних Союзів у всьому вільному світі піднести голос проти нових примиренських тенденцій і подати братерську допомогу їх братам — професійникам, які мучаться під комуністичною тиранією. Діячі — професійники на чужині знов підтверджують, що не може бути визволення пригноблених мас, які живуть під совєтським ярмом за Залізною Заслоною".

Інформації про цю конференцію вмістила вся світова преса.

Михайло Савчин.

В РОСІЙСЬКОМУ ПОЛОНІ

(Спогад УСС).

1)

У знаному бою на Лисоні, біля Бережан, 3. вересня 1916. р. в російський полон попала більша група стрільців і старшин леґіону УСС. Через Бучач, Тернопіль, Житомир, Київ, Вороніж, Пензу, Оренбурґ, Уфу, Саратов, нас довезли аж до Царицина н/Волгою, і примістили тут у великому таборі для полонених старшин, на передмістю „Дарґара". Тут стрінули ми багато знайомих, між ними й Євгена Коновальця. — Табір цей складався з численних дерев'яних бараків, непридатних на мешкання в них зимою, де морози сягали до 40 ступенів Цельсія. Барак мав вигляд шопи, з величезною піччю посередині, та вмішав 30-40 ліжок. Огріти такий барак було неможливо. Вода в відрі нічию замерзала. Під легкими коцами ми трусилися і трудно було заснути.

З ініціятиви Івана Чмоли, заслуженого піонера пластової організації в рідному краю, засновано товариство, якого завданням було загартувати себе до тамошнього твердого клімату. Щодень, перед сніданком, ми робили вправи, найчастіше шведську руханку на вільному повітрі. Одного ранку, по 5-тихвилинних вправах, більшість з нас відморозила вуха, носи, обличчя, а то й руки. В дальшому ми були дещо обережнішими та руханки ми не понехали. Завзяття, піддержуване І. Чмолою, взяло верх.

Ми постійно вносили зажалення і домагалися примістити нас в людяніших мешканнях. Мабуть це помогло. Правдоподібно, на інтервенцію „Червоного Хреста", нас усіх „слов'ян" старшин, перевезено пароплавом до малого містечка Дубовки н/В., віддаленого на 50 верстов від Царицина. Це було під весну 1917 р. Тут ми вже мешкали у приватних будинках. Всі старшини УСС: Андрій Мельник, Роман Сушко, Василь Кучабський, Михайло Матчак, Петро Пасіка, Іван Чмола, Іван Андрух, Микола Загаєвич, Степан Герчанівський, Петро Рондяк, Федір Микуляк, Михайло Дорошенко, Михайло Савчин, (прізвища 14-го не пригадую собі), були приміщені в будинку одного купця, на першому поверсі в ринку.

Одержували ми по 50 рублів вмісяць. За ці гроші забезпечували себе харчами, тощо. Кухня була організована нами і була в нашому заряді. Якийсь час харчовим нашим референтом був Є. Коновалець. Тоді кухарем був чех з Відня, тому часто ми мали „кнедлічкі" найрізнороднішого ґатунку. Згодом кухар навчився варити наш український борщ і наші вареники, які групами, за чергою — ми самі ліпили.

З нами були ще там: поляки, чехи, болгари і хорвати. Особливо з тими останніми ми жили в сердечних відносинах. Вони, як члени теж поневоленої нації, з захопленням цікавилися леґіоном УСС, про все розпитували, й загалом цікавилися нашим визвольним і культурним рухом.

Москалі не втручалися в наше внутрішнє життя. Скоро був в нас організований гарний хор з 60 співаків, під орудою Іллі Гриневецького та його „ад'ютанта", Василя Різника. Величезне враження зробив цей хор на мешканцях міста, в часі похорону хорунжого УСС Михайла Дорошенка, що мабуть в травні 1917 р. згинув трагічно, підчас купелі в ріці Волзі. Безсмертне „Святий Боже" — Матюка і „Со святими", заворожили масу народу, що мовчазно посувалася вулицями за труною. Православні священики які провадили похорон, постійно просили дириґента, щоб хор співав „Святий Боже". Зворушливу промову, над відкритою могилою, сказав тоді Андрій Мельник. На пам'ятнику, що його коштами УСС і з допомогою всіх українців, на православному цвинтарі в Дубовці побудовано, була вмурована металева таблиця з написом: „Тут спочиває хорунжий Українських Січових Стрільців сл. п. Михайло Дорошенко"... та після кількох днів цю таблицю зірвала російська рука...

В Дубовці, організували ми нашу бібліотеку, якою завідував М. Матчак. Між цінними книжками, що їх спроваджено з Києва, Полтави, Москви і т. д. були всі річники журналу „У к р а и н с к а я Ж и з н ь", видаваного російською мовою в Москві, під редакцією Симона Петлюри, були цінні „Етнографічні Записки Югозападного Края" під редакцією Чужбинського та інші твори, що в більшості торкалися території і населення України. У цю бібліотеку ми вкладали усі наші заощадження і думали, що у поворотній дорозі зможемо забрати її з собою та зложити в подарунку одній із наших книгозбірень у Львові чи іншому місті в Україні, однак не довелося. Ці книжки, в двох паках, ми з трудом змогли передати в переховання до книгарні українця Снагівського в Царицині. Сьогодні, вже цілком певне, що ця дорога нам і цінна бібліотека, пропала.

Для розваги — зорганізовано оркестру (квінтет), під управою талановитого нашого скрипака Осипа Гурка, а далі нашою розвагою була книжка і шахи, що майстерно виструґав Ромко Колтунюк.

Дуже часто вечорами відбувалися реферати на різні теми. На одному з таких вечорів, може в квітні 1917 р. В. Кучабський висунув думку організувати систематичні виклади з різних ділянок науки. „Нас бо жде праця в Україні, тому не вільно нам марнувати часу". — Цю думку підхоплено і так почали діяти курси — з досить високим рівнем, що їх організували і вели УСС-и. Викладачами були: А. Мельник — політична економія, І. Чмола — географія України, В. Кучабський — історія України та під опікою Р. Сушка окремі групи вивчали кооперацію. Майже всі курсанти простудіювали велику працю французького економіста, Андре Жіда — „Політична Економія". Цікавий і легкий спосіб подачі матеріялу А. Мельником, з'єднував собі найбільше слухачів різного віку і різної освіти — щонайменше середньої. — Треба при тому згадати, що цілий штаб УСС-ів, виготовив тоді цінну з військового боку і таку дуже потрібну на той час працю, а саме, „Муштровий впоряд для піхоти". — Спершу, цим впорядом користувався корпус СС--ів Е. Коновальця, а згодом, за Директорії, був затверджений і виданий друком для вжитку української армії. Один примірник цього впоряду зберігається в приватній бібліотеці д-ра В. Ґалана в Филаделфії — колишнього старшини УГА.

Березнева революція 1917 р. в Росії пройшла тоді, коли ми були в Дубовці. Мале провінціональне місто не відчувало тих глибоких потрясень, що відбувалися по великих містах. Малі групи демонстрантів нікого не зворушували. Місцева людність всьому приглядалася наскрізь пасивно, наче ждала „карательних отрядов", коли вже не самого царя, то якогось іншого сіятельства, чи високого благородія. — Інакше ми переживали ці події. Революція не могла не відбитися на наших настроях. Вона несла нам надію на сповнення нашої мрії, на визволення України, за яку УСС-и пішли в бій.

(Продовження буде).

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

О. Ортинський

СПОРТ -- НЕ ПОЛІТИКА

Заінтересували мене статті на теми спорту проф. Шанковського та М. Рудого, поміщені в газеті „Америка", в яких вони з'ясовували конечність створення репрезентативного українського футбольного клюбу в ЗДА, точніше у Филаделфії. Третя стаття — це стаття американця німецького походження Рудольфа Шварца, в якій він добачує не тільки можливості створення такої дружини, але й упевнений, що „слово стане ділом".

Хочу забрати голос в цій важливій для українського спорту в ЗДА справі і хай мені, як членові Відділу „Дністер" УНС, буде вільно мої думки висловити на сторінках нашого щоденника „Свобода". Як спортовий симпатик ангажуюсь для цього вже від багатьох років. Отже і для УСК „Тризуб" у Филаделфії віддаю дещо з мойого часу, а тим самим я в курсі справ в футбольному питанні.

Почну від пропаґандивної сторінки, себто, що може зробити футбольний клюб чи інші розгалуження спорту для пропаґанди української справи.

Майже кожної неділі наші змагуни відбувають свос пенсум на зеленій площі в чеснім змагу з противником, здебільшого не-українським. Обидві дружини притягають за собою не тільки круг своїх добрих симпатиків, але коли репрезентують добрий позем футболу, задля цього саме позему гри приходять симпатики спорту взагалі. Крім української публіки, яка прибуває на змагання з „патріотизму", приходять сотні не-українців, здебільша тих американців, які запізнались з футбольним спортом в часі побуту в Европі, будучи на відповідальних урядових постах, а теж бизнесмени, які здебільша німецького походження та у футбольному спорті з молодих років життя заінтересовані. Нам повинно залежати не тільки на цьому, щоб для української справи здобути декількох сенаторів чи інших дипломатів, але в безпосередній зустрічі з масами тутешніх горожан нав'язувати цілком звичайнісінькі знайомства, контакти і тим здобувати для нашої справи симпатії найширших кругів тутешніх горожан.

А чи є кращий може засіб нав'язувати приятельські зв'язки з американськими масами, як саме на футбольних змаганнях? Це ж знаменита нагода здобувати добру опінію Америки для України і її справи.

Очевидно, не-українські маси не підуть оглядати безнадійну копанину слабої дружини, але підуть напевно подивитись на футбольне мистецтво у доброму виданні. Отже — сильної, репрезентативної одинадцятки футболістів нам треба, щоб сходитись з не-українськими масами.

Свою статтю я назвав „Спорт — не політика". Але стверджую, що спорт — це політика, хоч не партійна, не погоня за здобуттям собі виключних впливів на ту чи іншу справу політичної натури. Так у невинній, „неполітичній" грі копаного м'яча знайдемо політику. Вона не на зеленій площі, між змагунами. Вона навкруги грища. Пригадую собі змагання „України" Зальцбург з Російським СК Зальцбург. На площі наші перемагали москалів. Тим часом навкруги площі, між публікою, ішла історія взаємин України з Росією, від Боголюбського почавши. Навіть ці наші брати, що часом уважали себе за щось нерозривне з „братнім народом", під час цих змагань ставали в один фронт проти-московський. І це завдяки СК „Україні".

Те ж саме було під час гри з поляками. З другої сторони дружні відносини нав'язувано на змаганнях з хорватами, сербами, словаками.

Я ще раз поверну до т. зв. „Львовскіх дзєці", як згадує в своїй статті проф. Л. Шанковський, цих, які в році 1918 були проти нас, але в роках 1938-39 відбивали вже наступи польської вулиці на наші українські установи у Львові. А кілько тих бувших „львовскіх дзєці" від року 1942 почали поповнювати кадри революційного підпілля? Це все завдяки таки львівській „Україні", яка була божищем для партійно мало чи взагалі невироблених львівських мешканців, зате опісля серцем і душею прив'язаних до нашої справи. Коли в 1918 році ми втратили Львів, бо не мали своїх львівських „міщухів", опісля ми їх мали в свойому таборі і вміли вже добре ставити чоло польському проти-українському комуністичному на шовіністичному підпіллю в роках 1943-45. Чи цих „міщухів" виховала тільки політична партія? Здебільша виховали їх спортові успіхи „України", бо на спортові змагання „України" вони ходили, а напевно були б не пішли на мітинг якої-будь політичної партії. Отже С.К. „Україна" зробила таки політику, політику українську.

Або чи це не входить в засяг української політики, коли про українців похвально — хай тільки про ділянку спорту — пише не-українська преса? Напевно про українські маніфестації чи святкування не написала преса в Дітройті так широко і так похвально, як сталось це в відношенні до С. К. „Черника".

А національне освідомлення тут роджених українців? Адже ж до спорту таки найскорше їх притягнемо, добрим спортом вкажемо їм, що й українці можуть бути гордими на себе. Отже чи це не політика?

Не думаймо тільки про успіхи т. зв. дипломатичної політики, вона сьогодні така, завтра інакша. А здобуття широких мас не-українців, як українських приятелів, це ця політична робота, яку нам треба проводити все і всюди. Отже через спорт — до політики в користь України!

Врешті справа виховання молоді. Є різні типи людей. Одні, вже замолоду включаються у вир політичної роботи, здебільша в рямцях одної з партій, інші роблять теж добру, українську роботу, не маючи однак чи то охоти, чи інших даних працювати політично в партійнім апараті. Спортова дружина, це чи не найбільш сприємлива інституція для цієї молоді, яка себе не зв'язує з партійною роботою. А все таки непартійної молоді не можемо уважати за некорисну для української нації. Ця молодь буде корисною, хоч іде іншим, саме „спортовим" шляхом. Тому теж треба обстоювати думку національного виховання молоді, згуртованої в спорт-дружині. З цеї молоді, в разі потреби будуть добрі бійці, які легко видержать труди в окопах, бо ж вони вже сталять м'язи своїх ніг та рук у спорті. Отже і під цим оглядом — спорт це політика в користь України.

Ми, спортовці, активні змагуни чи симпатики, мусимо за всяку ціну робити для України політичну роботу. Одні в цей спосіб, другі в інший, а ми спортом. Спорт, який заінтересував би маси, це спорт футбольний. Тому іду за думками тих, що є за створення репрезентативного ф у т больного клюбу в ЗДА. Не місце тут роздумувати про всі проблеми зв'язані з повстанням такої дружини, одне тільки ствердження, що такої дружини треба, байдуже чи в Филаделфії, чи в Ню Йорку. До створення такої дружини треба вже тепер братись.

Щоб ясніше накреслити початкову стадію створення такої дружини, подаю до відома, що в місяці лютім, або березні, з ініціятиви УСК у Филаделфії заплановано конференцію УСКлюбів ЗДА і Канади. Ця конференція відбудеться в Ню Йорку, або Филаделфії, і на ній мало б бути головним питанням саме створення репрезентативної дружини. З тою метою проситься всі УСКлюби в ЗДА і Канаді подати свої поштові адреси. Рівночасно прохається Проводів УСКів, щоб вони подали адреси змагунів-українців, які грають в не-українських дружинах ЗДА і Канади.

Активних змагунів доброї кляси, які перебувають до цього часу в інших країнах (Німеччина, Англія, Австрія чи країни Півд. Америки), які бажали б переселитись до ЗДА і змагатись в барвах української репрезентативної дружини, проситься, щоб подали свої адреси.

Всю переписку прошу спрямовувати на адресу менажера УСК у Филаделфії п. **Романа Пазуняка**: R. Pazuniak 1511 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa., USA. В допоміжній акції створення репрезентативної дружини копаного м'яча повинно взяти участь все українське громадянство і в цей спосіб створити не окрему касту спортовців, але фронт змагунів і громадянства в пропаґанді української справи при помочі спорту.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

СТЕМФОРД, КОНН.

Листопадове Свято

Дня 24 листопада 1951 пообіді від 5-ої години відбулося в Стемфорді, Коннектикат, успішне Листопадове свято. Святочний концерт відбувся у власній будові місцевого Українського Клюбу на Беклей Евню. Ця будова була закуплена власними силами стемфордських українців 1948-го року. В низу мешкальні кімнати перебудовано на простору залю для засідань, кімнати для читальні і жіночого клюбу, кімната для клюбу мужчин і кухня. На поверсі остали мешкальні кімнати. В більшій залі цього року побудована гарна сцена для театральних виступів і концертів. На цій новій сцені відбувся перший виступ з нагоди листопадового свята. Треба підкреслити заслугу давноприбувших стемфордських українців, які не жалували труду і матеріяльних видатків, щоб закупити і перебудувати дім для Українського Клюбу в центрі міста Стемфорду.

Голова Українського Клюбу в Стемфорді, п. Василь Карий, давноприбувший українець з вдоволенням заявляє, що цей дім Українського Клюбу ми старі американські українці постарали, щоб вдержати при купі тут народжених наших синів і дочок, щоб через тісну співпрацю з новоприбулими українцями розвивати і запевнити українське життя в Стемфорді.

Листопадове свято відбулося з такою програмою: Свято відкрив вступним словом наш парох о. Теодор Левицький. Далі місцевий мішаний хор разом з присутніми відспівали американський гимн. Третя точка свята змістова і гарно обдумана святочна промова Миколи Вайди. Опісля виступ мішаного хору, який заспівав стрілецькі пісні. Деклямація п'ятилітньої Андреї Вайди: „Що я люблю", що її присутні нагородили довгими оплесками. Виступ мішаного хору з піснями УПА. Деклямація Наталки Палідвор, яка дуже гарно з великим впливом на присутніх продеклямувала вірш Богдана Бори під назвою „Ми". Виступ хору, а на кінець живий образ „На рідних землях".

Диригентом українського мішаного хору в Стемфорді є бвший судовий радник д-р Василь Палідвор, що з великою відданістю відбував проби хору та взагалі підготовляв листопадове свято. Мішаний хор гарно відспівав стрілецькі пісні та найновіші пісні УПА в обрібці проф. Івана Недільського. Пісні УПА зробили велике враження на присутну публіку, якої переважна частина вперше чула упівські пісні.

Живий образ „На рідних землях", що його приготовив п. В. Палідвор, вплинув на присутніх так, що многим на залі котились сльози з очей. На тлі гарно мальованої декорації рідного крайового красвиду з церквою і сільськими хатами, Ольга Кулик гарно представила, як країнська мати прощає свого одинокого сина, що йде до бою в обороні рідного краю, а далі сам живий образ з могилою та березовим хрестом. Довкола могили в гарних одностроях козаки, січові стрільці, вояки УПА, селяни, жінки та маленькі діти. Над могилою українська мати (Ляриса Палідвор) з в о р у ш л и в о продеклямувала вірш Богдана Лепкого: „І в мене був свій рідний край". Саля зі стриманим віддихом слідила живий образ. Живий образ закінчено молитвою „Боже вислухай благання". На закінчення програми всі присутні з великим піднесенням заспівали український національний гимн „Ще не вмерла Україна..."

Треба згадати, що гарні декорації для живого образу приготовив тут народжений пан Андрій Хома. Кромі цього багато праці вложили Федір Смолошинський, Михайло Сидяга, Павло Качалуба та Микола Перепічка, які під проводом п. д-ра Василя Палідвора причинилися до звеличення Листопадового свята в Стемфорді, Конн. Саля була переповнена не тільки стемфордськими українцями, але і гостями з околиці, а головно з Бріджпорту, Конн. З вдоволенням та піднесеним духом розходилися присутні.

Щасти Боже до дальшої праці!

Присутний.

Вступайте в члени У. Н. Союзу

Капеля Бандуристів

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.

Управа Капелі, на численні запити і поради, що надходять на її адресу від українських організацій та окремих осіб в справі пожертв на „Допомоговий Фонд Капелі Бандуристів", цим повідомляє українське суспільство ЗДА і Канади:

1) Допомоговий Фонд, побудову якого заініціювали та своїми щирими жертвами започаткували українські патріоти Зах. Канади, поміг би Капелі придбати власний автобус, обновити сценічні строї бандуристів, відрепарувати старі й придбати нові бандури і дав би можливість підготувати новий репертуар. На це треба мати біля $25,000.

2) З цією метою, за погодженням з УКК, ЗДА та КУК Канади, провадиться збіркова акція, шляхом розповсюдження, спеціяльно випущених на ту ціль мистецьких карток з написом — **„Допомоговий Фонд Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка"**, в ціні — 10 і 25 дол. Ця акція триватиме, аж поки не буде зібрана потрібна сума грошей. На сьогодні поступило лише біля $4,000. Ці гроші мають цілеве призначення і не можуть витрачатись на інші потреби. Контроль над цим здійснює Федерація Українців Стейту Мішиґен.

3) Набувати картки можна у своїх місцевих священиків, або в осіб, що безінтересовно зголосились допомагати в цьому Капелі, як рівно ж по клюбах, пластових, молодечих і громадських організаціях.

4) Крім того можна безпосередньо в и с и л а т и жертви на адресу:

Bandurist Chorus
P.O. Box 119, Hamtramck Br.
Detroit 12, Mich.

після чого кожний жертводавець одержить поштою від нас відповідну кількість карток.

5) Так само можемо вислати, за попередньою згодою, відповідну кількість карток кожній церковній чи громадській організації, або окремим особам, які виявлять добру волю допомогти Капелі розповсюдити їх серед українського суспільства. Вкінці звертаємось до всіх прихильників Капелі з Кличем — **Допоможіть нам побудувати міцний Фонд, жертвуйте, що можете, а тим причинетесь до великої всенаціональної справи — до збереження Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка!**

УПРАВА КАПЕЛІ.

ВЕЧІР ЛІНИ КРИЛОВОЇ в Л.М. КЛЮБІ

Ню Йорк. — З Літературно-Мистецького Клюбу повідомляють, що в найближчу п'ятницю там відбудеться фортепіяновий концерт Ліни Крилової. В програмі твори Моцарта, Бетговена, Барвінського, Шопена, Ліста і Вебера. Концерт, що відбудеться в приміщенні Клюбу при 149 2-га евеню, почнеться, як звичайно, о год. 7:30 ввечорі.

● **Фестіваль Жидівської Національної Музики в Ню Йорку почнеться 9 лютого. Він поділений на 65 програм, що їх виконають в різних осередках і в радіо.**

КОЗАК МАМАЙ У ГРИЦЯ ЗАЗУЛІ.

— А чи ти, небоже, довго ще будеш відкладати висилку Національного Датку?!
— Ой, пане отамане, помилуйте! Зараз біжу на пошту!...

НОВИЙ ТИЖНЕВИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА І КУЛЬТУРИ

має появитись як окреме недільне видання „Свободи" вже в березні 1952-го року.

Негайною висилкою замовлення приспішіть появу цього тижневика.

В тій цілі виповніть подане внизу зголошення, витніть його та перешліть на адресу „Свободи":

SVOBODA, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ЗАМОВЛЕННЯ

Прохаю зарахувати мене до передплатників тижневика літератури, мистецтва і культури. Передплату на тижневик зобов'язуюся вислати негайно, як він почне появлятися.

(Виповніть по-англійськи!)

Ім'я і прізвище ____________________

Адреса: ____________________

(№ & Street) (City) (State)

____

____________________ ____________________

(Date) (Signature)

РОЗШУКИ

ПОШУКУЮ рідних або знакомих з Білої Церкви з Ліксандрії. Я є сестра Гаврила Гирмана, Харитина. — Прошу голоситись на адресу:
CARLES BELETSKY,
R.D. 4, Amsterdam, N. Y.

ОЛЕСЬКА МАТВІЄВ, з с. Вівня п. Стрий, ПОШУКУЄ вуйка НИКОЛУ ДВЕРІЙ, котрий виїхав до Канади по першій світовій війні. Хто знає про нього або він сам, прошу писати на адресу:
ALEXANDRA HUCULAK
1123. S. Binney St. Baltimore 24, Md.

ВАКАЦІЇ

Чи сумерк Керенського?

(Закінчення зі ст. 2)

лись) відбивалась на зрості антисемітизму і серед ворожих СОНР-ві московських монархістів (що їх очолює кн. Білосельский-Білозерський) і серед власівців з „Союза Святоандреєвскаво Флаґа" і всіх не-москалів. Хай, мовляв, самі корінні москалі ведуть собі акцію серед себе і не-москалів — навіщо заплутувати туди американських москалів жидівського походження?! Абсолютно правильно.

Ось так у самому Американському Комітеті є криза ідеологічного характеру (Ґері Шварц називає це шуканням нової тактики) і персональної натури. І СОНР, створений у Штутґарті 22. серпня мин. року, повис у повітрі та може опинитися без американських фондів, якщо буде продовжувати свою дотеперішню тактику (її покажчиком є напр. термінологія А. Ф. Керенського, який всіх не-москалів, які прагнуть свого визволення, називає у своїх статтях послідовно „сепаратистами") і всі дивогляди у роді Гулаївщини готові таксамо швидко щезнути, як народились. Через те і заповіджена у Візбадені (від 31. жовтня до 7-го листопада м. р.) наступна конференція СОНР-у разом з „народами" — відложена „ад календас ґрекас". Якщо дійсно дальшу акцію об'єднання всіх москалів і не-москалів на протисовєтському фронті будуть вести авторитетні діячі, з мандатом для такої місії, — якщо дійсно всі народи бувшої Росії і теперішнього СССР, отже з московським народом включно, будуть трактовані направду рівнорядно, а не ділені на дві категорії, — і якщо дійсно підхід до цієї проблеми буде демократичний і свободолюбний, а не імперіялістичний і спекулянтський, то українці і не-українці тільки привітають таку зміну.

ПОМЕР Д-Р ЧЕЙС, ПЕРШИЙ ДЕКАН ГАРВАДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Кембридж, Масс. — Д-р Джордж Г. Чейс, емеритований професор археології Гарвардського університету і перший декан цієї установи, помер у віці 77 літ. Як декан він водночас був асистентом предсідника університету і займав уряд предсідника д-ра Джеймса Брайена Конанта, коли той був на відпустці для праці при атомовім проєкті. Він вславився своїми студіями грецької археології, та виїздив на розкопки в Атенах в рр. 1896-1898. Під час другої світової війни він був предсідником організації „Приятелі Греції" для допомоги втікачам з-під націстівського режиму. Чейс був автором кількох праць з археології.

ТУНІС ДОМАГАЄТЬСЯ „ВНУТРІШНЬОЇ СУВЕРЕННОСТИ"

Париж. — Рівночасно з помітним англо-єгипетським відпруженням, єпостерігається більші можливості теж замирення в Тунісі, якщо Франція задовольнить основні вимоги населення цього протекторату. Вчора прем'єр Тунісу повідомив французького президента, що він схильний відкликати своє зажалення, внесене проти Франції до Ради Безпеки ОН, якщо французький уряд зобов'яжеться під кожним оглядом та в усіх випадках признати Тунісові „внутрішню суверенність" і її респектувати, якщо він звільнить інтернованих націоналістичних лідерів протекторату та виконає низку інших вимог місцевого самоуправління.

ПОДЯКА

Усім, що з приводу мого 25-ліття літературної роботи надіслали мені привітання: — церковним установам, інституціям, організаціям і окремим особам, розкиданим по цілому світі, — усім моїм друзям, приятелям, землякам, українським і не-українським читачам, висловлюю цією дорогою мою щиру і глибоку подяку.

Дякую Літературно-Мистецькому Клюбові м. Торонта за влаштовання окремого концерту, громадянам Монтреалу за їх привітання і увагу, громадянам Мінеаполісу та Ст. Павлю в Мінесоті за їх прекрасну грамоту, Президії УВАН за її до мене увагу і членство, а особливо громадянам Ошави в Онтеріо за їх винятково чудову і щиру імпрезу з цього приводу.

Усім, усім Вам, мої дорогі і рідні, засилаю моє щире спасибіг. Увага за увагу, дружба за дружбу, любов за любов! Ваша увага і теплота каже мені, що минулі двадцять п'ять років моєї служби народові не пішли намарне, а також це дає мені надію, що розпочате нами діло успішно завершимо без огляду на обставини, що серед них ми зумовлені жити і діяти.

Ваш
Улас САМЧУК

Торонто, 30. січня 1952 року.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Любов, від. 45 повідомляє, що збори відбудуться в неділю, 10-го лютого. Проситься всіх членів явитися. Особливо просимо тих, що довгують, вирівняти вкладки, інакше будуть суспендовані. — Пригадуємо, що Секретар Т-ва дуже радо перешле кожному, передплату на новий тижневик „Свободи", чи даток на Народний Фонд, чи яку іншу справу полагодить кожної неділі від год. 12 до 2-гої попол. — Т. Малик, пр., А. Гарасим, кас., Ю. Сеник, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Збори Тва „Єдність", від. 163, відбудуться 10. лютого, в Домі Горожан, 847 N. Franklin St, в 1-шій год. з полудня. Проситься всіх членів бути на означений час, бо є важні справи до вирішення. На річних зборах 13-го січня вибрано такий уряд: П. Мельник, пред., С. Филик, рекорд. секр., М. Паранич, фін. секр., До Контролі увійшли: С. Гвіздь і М. Гісь.

СКРЕНТОН, Па. — Від. 123. Пресв. Богородиці повідомляє, що місячні збори відбудуться 10. лютого, зараз по Службі Божій в Церковній Галі при вул. Норт Мейн. Проситься членів прийти і вирівняти свої довги, бо інакше будемо суспендувати таких членів.
Адреса секр.: T. Nazar, 1124 Farr St., Scranton, Pa. — Phone: 3-8923.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Бр. св. Володимира, від. 130., повідомляє, що місячні збори відбудуться в суботу, 9. лютого, о год. 8-мій ввечорі, при 7-ій вулиці в церковній галі. Проситься всіх членів прийти, бо будуть важні справи до обговорювання. — Ів. Малець.

ЛОРЕЙН, О. — Від. 50 УНС просить всіх членів прибути на збори в неділю 17-го лютого, котрі відбудуться в українській православній галі під числом 2304 E. 34 St. — Н. І. Сикута, секр.

БАЛТІМОР, Мд. — Бр. Пресв. Тройці, від. 320., повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 10. лютого в год. 2-гій попол. в Укр. Нар. Домі, 3101 O'Donnel St. Проситься всіх членів прибути на час і вирівняти свої вкладки. Маємо теж важні справи до вирішення. — Г. Шулька, предс., І. Малько, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Тов. ім. Михайла Грушевського, від 219, повідомляє, що збори відбудуться в суботу 9. лютого в год. 8-мій ввечір, в Укр. Прав. Галі, 675 So. 19th St. Проситься членів прийти на збори і заплатити свої вкладки. На річних зборах вибрано такий уряд: В. Ткач, предс., Н. Боднар, заст., С. Труш, секр, рек., А. Баран, кас., А. Мудровський, фін. секр., С. Боґда, заст., Контролери: С. Наконечний, Ю. Порохняк, І. Фурда. Прапорщики: А. Іванський, П. Соколовський.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Т-во „Дністер", від. 361 повідомляє, що збори відбудуться в суботу 9. лютого 1952 р. о год. 8-мій увечорі, в залі Укр. Католицьких Ветеранів 33E 7 вул. На зборах буде мати доповідь (30 хвилин) проф. **Василь Вишиваний**, п. н.: **„Українська Державність XX. віку.** У програмі зборів буде також вибір Балевого Комітету до балю, що відбудеться 16. лютого в залях Chateau Gardens, Houston St. & 2 Ave., а частина доходу з якого призначена на адміністративні витрати у зв'язку з купном Народного Дому. Проситьвя членів промадно й точно прибути на збори. Перед зборами приймається вплату членських вкладок. — М. Малетич, голова, П. Кучма, секр., І. Собенко, касиєр, В. Варагура, рек. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — На річних зборах Т-ва Дарахівщини, від. 275, вибрано на рік 1952 таких урядників: І. Сосульський, предс., М. Курило, фін. секр. і касієр, М. Юрків, рек. секр. Контрольна Комісія: І. Мікула і М. Обуховський. Надзирателі хворих: З. Гречин і М. Крачківський. Місячні збори відбуватимуться, як попередено, в год. 7-ій ввечорі в 2-гу суботу по першім в церковній галі, при Сусекс і Ґрін вул.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во ім. Д. Вітовського, від. 375 повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, дня 10. лютого, о год. 1-ій після обіду в Укр. Клюбі при 847 N. Franklin St. Членів, які мали вплатити в січні свої вкладки згори на цілий рік, а не заплатили ще, проситься їх обов'язково прийти і вплатити. Довгуючих членів за рік 1951, проситься вирівняти свої залеглості, бо в противному разі подасться їх до суспенди. Вкладок по домам не збирається, тільки на місячних зборах. В. Василюк, гол., С. Тилюк, скарбн., П. Іваш, секр.

ЮТІКА, Н. Й. — Місячні збори від. 58 відбудуться в суботу 9го лютого. о год. 6-ій вечером, в приміщенні церковної залі при 209 First St. Проситьвя всіх членів прибути та вирівняти членські вкладки. На зборах буде вибраний комітет, для влаштування відділом „Великих Вечерниць", які відбудуться в дні 16-го лютого ц. р. Бажаючих вступити в ряди УНС проситься прибути на збори. — Запаранюк, фін. секр.

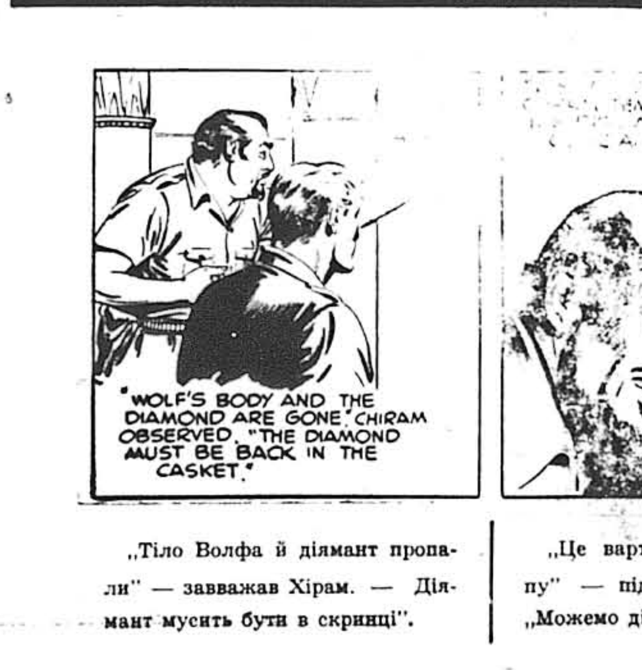
КАНЗАС СИТІ, Канзас. — Бр. св. Володимира, від. 323. повідомляє, що фін. секр. Ю. Кархут зрезиґнував, а на його місце вибрано Ю. Яремка. Слідуючий мітінґ відбудеться на 17-го лютого о год. 2-ій поп., 551 Lowell Ave. Проситься всіх членів прийти на мітінґ і обговорити справу будучої праці Братства. — Василь Кондрук, предс.

БРИДЖПОРТ, КОНН. — Тов. Українська Січ, від. 59, повідомляє, що збори відбудуться в суботу, 9. лютого, в У. Н. Домі, 517 Галет вул., точно о год. 7:30 ввечорі. Взивається все членство прийти точно на час. Маємо ще кілька Союзових календарів, які можна дістати на зборах. Проситься тих українців, що ще не є в нашій організації, прийти до нас на збори та вписатись в члени. — М. Галькевич, секр.

ОМАГА, Небр. — Повідомляємо членів Т-ва Карпати, від. 356, що річні збори відбудуться 24-го лютого, о год. 11:30 в залі St. Joseph Hospital, зараз по Службі Божій. Просимо усіх членів прибути на ці збори, та вислухати річних звітів і вибрати уряд на 1952 рік. — Д-р Б. Чехут, голова, М. Кальба, секр.

Професійні оголошення

ТАРЗАН, ч. 2766. Харч для малп.

„Тіло Волфа й діямант пропали" — завважав Хірам. — Діямант мусить бути в скринці".

„Це варте королівського окупу" — під'юджував Хірам. — „Можемо дістати кружок і сховати його, а потім прийти по нього пізніше!".

„Вони обидва мусять нести кружок. Він важкий" — прошептав Хірам. — „Ах, я цього не люблю. Мені здається, що мене стережуть" — застогнав Ларсон.